

[Crítica](#)[>>](#)

La Superlola i el fantasma

Seguint les pautes més habituals de l'edició per a infants petits, –text amb lletra lligada, format quadrat i tapa dura–, aquests dos relats permeten fer-se una idea de per on aniran les aventures de la protagonista, una granota que es diu Lola i que viu voltada d'altres bestioles amigues. Són aquests companys els qui, quan tenen por, demanen l'ajut de la Lola, i aleshores la Lola busca dins la seva capsa «màgica» i hi troba allò que cal, justament, per resoldre la situació: a la primera aventura es tracta d'unes ulleres, i a la segona d'uns prismàtics (no sabem si a la tercera hi trobarà un altre giny òptic...). El cas és que tot acaba en bona harmonia. També són harmoniosos el text i la gamma, una mica àcida de color, de les il·lustracions. Remarquem, perquè és un punt a favor, que gairebé sempre les frases, quan són massa llargues, estan tallades per afavorir la comprensió lectora. I tingueu-ho en compte: si no ho veieu clar, acudiu a la granota Lola i la seva supercapsa.

Teresa Duran

Valoració del crític: 2★

[Fitxa](#)

Títol:

La Superlola i el fantasma

Autor: ARÀNEGA, Mercè
Il·lustrador: Baula
Editorial: Barcelona
Lloc de edició: 2012
Any: Col·lecció La Superlola
colecció: 1
nº: 978-84-479-2493-7
ISBN:

[Índex](#) [Articles](#) [Crítica](#) [Redacció](#) [Contacte](#) [Cercador](#) [CLIJCAT](#)[>>](#)